

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III

Celje, dne 21. oktobra 1932

Štev. 22

Dr. K. Gantar:

Vse se ponavlja

(Ob 50 letnici Hausenbichlerjevega „Navoda o hmeljariji“)

Kako je bilo včasih? Kako je bilo n. pr. pred 50 leti? Ker tako radi obhajamo različne srebrne, zlate in druge jubileje, se je gotovo tako vprašal že ta ali oni čitatelj »Slovenskega hmeljarja« posebno danes, ko ves svet govori o gospodarski krizi. Ali je bilo tudi včasih tako, kakor je danes, da so cene blagu rasle, se dvigale in zopet padale, tako da so ljudje kakor danes živeli v neki negotovosti, skoraj bi rekli obupu, potem pa je mednje zopet zažarel kak žarek upanja na boljše čase?

Kako je bilo torej s hmeljarstvom pri nas pred 50 leti? Če hočemo odgovoriti na to vprašanje, moramo imeti pred očmi dvoje dejstev: prvič, da se je hmeljarstvo nahajalo tedaj pri nas pravzaprav šele v prvih povojih, in drugič, da so slično kakor danes takrat vsi živeli pod vtiskom hude gospodarske krize, ki je pretresala ves svet. V tem oziru je treba poznati le razmere pri nas Slovenceh, pa imamo pred očmi skoro točno sliko o tem, kako je bilo drugje. Slovenski kmet je tedaj ječal v največjih težavah. Mnogo bi o tem vedele povedati zemljiške knjige: kmet je bil prezadolžen, blago ni imelo skoraj nobene cene, kmečka posestva so šla na boben in se prodajala po smešno nizkih cenah. Takrat se je začela peti naša žalostna pesem, ki se še do danes ni končala: Amerika, Nemčija... Ljudje so bili pod silo razmer prisiljeni zapuščati domačo grudo in si iskati drugje boljšega zaslužka. Doma je postalo boljše šele potem, ko so vstali možje in povedali ljudstvu, da se mu bo godilo bolje šele potem, ko se bo združil, ker le v skupnosti je moč. Od tedaj naprej se začenja razcvit našega združništva.

Torej kako je bilo z našim hmeljarstvom pred petdesetimi leti? Pogledali smo malo nazaj v liste čase in dobili prav zanimive podatke.

Že takoj v začetku 1882. leta zabeležimo na polju hmeljarstva lep pojav. Izšla je prva slovenska knjižica, ki se bavi s tem vprašanjem. Knjižica je drobna, obsega komaj dvajset strani, toda je lep zgodovinski spomenik naše preteklosti. Spis o hmeljarstvu, in to v posebni knjižici, je bil za tiste čase poseben pojav v slovenskem slovstvu, ko je še drugih knjig izšlo v primeri s sedanjim časom bolj malo. Knjižica ima naslov: Navod o hmeljariji, spisal Janez Hausenbichler, Ljubljana 1882, tiskala »Narodna tiskarna«, založil pa je knjižico pisatelj sam. Knjižica obsega v osmerki, kakor sem že prej omenil, dvajset strani.

Kaj je napotilo Janeza Hausenbichlerja, da je napisal to brošuro? V uvodu pravi pisatelj, da je »našo lepo domovino stvarnik posebno obdaril; pridelujemo vsakovrstna žita in kaj dobro sadje, tudi zlate kapljice si pripravimo, nekoliko za prodajo, nekoliko pa za naš poboljšek, v utolažbo in krepost trudnim udom.« Nadalje opisuje razmere, kakor so vladale takrat pri nas v gospodarstvu in o katerih govorim takoj v začetku tega članka. »Pa presrčno mi dragi bralec, z menoj vred bridko čutiš, da te vsako leto večji davki tlačijo. Posestnikom se prodajajo zemljišča in pohištva, beraška palica se nam podaja v roke. Še nekaj let tako naprej, šla bova tudi midva. Tako prihodnje ne sme in ne more biti; fla in um ti je v roke dan, ne bodi preveč zaspan.« Potem pravi pisatelj v uvodu nadalje, da so ga izkušnje pri lastnem gospodarstvu prepričale, da pri nas lahko gospodari kmet le potem, »če zna obdelovati hmelj, če ve rediti dovolj živine, ker vprav živinoreja pomaga gospodarstvu na noge.« Priporoča

kmetom, naj gojé predvsem deteljo, bolj kakor do tedaj, z žitom naj pa posejejo le toliko polja, da pošteno preskrbijo s kruhom svojo družino. Ne gojiti pri nas preveč žita, ker isto ne more konkurirati z žitom drugih dežel, medtem ko »naša konjska in goveja živina pa sluje v dobrem imenu in se lahko proda; živina ti bode dala pa tudi veliko dobrega gnoja, da si dobro pognojiš travnik, njivo in hmeljsko polje, v katerem naj te pouči majhna knjižica, katero sem spisal na podlagi najboljših virov po mnogoletni lastni skušnji.« Ne smemo pa držati križem rok, češ, bo že Bog vse preskrbel, saj je dober gospodar. Moliti moramo in delati, potem bo že tudi Bog dal svoj blagoslov. S pozivom, naj vsi vestno in pazljivo večkrat čitajo to knjižico, ker bodo gotovo našli »v njej marsikatero dobro jedrce v spodbujo in posnemo,« konča pisatelj svoj uvod.

Nato sledi prvi pouk o hmeljarstvu. Popisuje, kakšna morajo biti flá, da uspeva hmelj, in pravi, da se je izkazala Savinjska dolina za kaj primerno, misli pa, da imajo ugodno lego tudi Dravsko in Savsko polje, kakor tudi Hrvaška, Kranjska in Goriška. Marsikje raste med grmovjem divji hmelj, znamenje, da so flá ugodna za to rastlino in čakajo samo človeka, ki bi divji hmelj nadomestil s pravim. (Kako bridko se je Hausenbichler tu motil, kažejo izkušnje zadnjih let. Op. ur.) Sledi pouk o tem, kako in kdaj naj se pripravi zemlja za prve nasade, kakšni in »katerega plemena« sadeži naj se pri nas sadijo; imenuje tri vrste: hmelj-rudečjak, hmelj-zelenjak in posebno pleme hmelj-možjak. Prvo pleme zori kakih dvajset dni prej in ga sadijo tudi pri nas, posebno mnogo ga ima knez Salm v Novem Celju, baron Warsberg na Paki in pl. Karel Haupt v Štrosneku. Priporočati je to pleme na splošno le tistim hmeljarjem, ki imajo veliko hmeljišče. Ta hmelj se rad kupuje in tudi dobro plačuje, kraj sam pa postane po njem znamenit. Ima pa to slabost, da se ga pridela na 500 do 600 hmeljev (pisatelj pravi rant) komaj toliko kakor zelenjaka na 200 do 300. Pri nas se najbolje obnese hmelj-zelenjak. Tretje pleme, možjak, pridelujejo večinoma na Angleškem in v Ameriki.

Naslednji oddelek govori o sadežih in njih saditvi v vrste. Hmelj mora biti samo enega plemena, hmeljevke morajo biti postavljene v lepih vrstah in biti morajo pravilno oddaljene ena od druge, ker le tedaj bo hmelj dobro uspeval in bo kmet lahko nasadil vmes tudi krompir, seveda le v prvem letu. Nato govori o sajenju sadežev, njih izreji v prvem letu, kako mora ravnati hmeljar s hmeljiščem v naslednjih letih, razpravlja o tem,

koliko let se hmelj na eni in isti zemlji dobro obnese, kako se mora hmelju gnojiti, dalje, kako se obira in spravlja ter kje in kako se suši. Pred »Dodatkom« ima še odstavek o prodaji hmelja. Tu priporoča za vasi, kjer pridelujejo hmeljarji mnogo hmelja, naj se napravi za vse hmeljarje skupaj železna tlačilnica, ker se s tem prihrani mnogo časa in truda. Sedaj pa o kupčiji: »Če si svoje blago dobro posušil in vestno spravil, se bodo kupci zanj trgali; od vseh strani povprašujejo po dobrem hmelji in ga dobro plačujejo. Odkritosrčno ti moram reči, da celo v slabih letinah vrže hmelj trikrat toliko, kakor pšenica v dobrih. Hmelj je imenitna kupčijska rastlina in se spravi lahko v denar; cena je, kakršne so letine, višja ali nižja, vendar ni nikdar tako nizka, da bi se ne splačal trud. Najbolje pa prodaš hmelj tako, da ga nekaj spraviš hitro v denar, da dobiš novce za delavce in druge stroške; kar ti ga pa ostane, prodaj pa okolo Vseh svetnikov ali vsaj do Božiča. O teh časih hmelj v ceni rad skoči.« Da pa poznamo cene, moramo prebirati časopise in biti moramo člani hmeljarskih društev. Priporoča »Južnoštajersko hmeljarsko društvo v Žavci«, ki vsem željam in vprašanjem domačinov in tujcev rado ustreza. V dodatku govori o pripravah hmeljev, o žičnih napeljavah (pisatelj pravi »kolenje z dračom«), o sovražnikih hmelja in o zapiskih.

Svoj spis konča s podatki o hmeljarstvu pri nas. Prvi ga je začel gojiti knez Salm leta 1865, sedaj (t. j. l. 1882) pa obdeluje že 14 oralov. »Vsi sedanji naši hmeljarji pridelujejo do 200 centov (metričnih centov) hmelja, kateri vrže na leto do 30.000 gld. in še čez. Za našo okolico je to lep denar, kateri ne koristi le posestniku, tudi ubogega prebivalca doleti marsikateri krajcar. Že otroci in ženstvo si pri obiranji prislužijo v 14 dneh skupno do 2000 gld., ker od škafa (mernika) jim plačujemo po 6 kr.« Zaključi pa pisatelj svoj spis z naslednjimi stihii:

»Vzemi lopato in bodi hmeljar,
Le redi živino in gnoji zemljo!
Lep pod palcem ti krožil bo d'nar,
Posestvo na boben ne bo ti prišlo.«

Lepa in zanimiva knjižica za takratni čas, katere se je ohranilo do danes le malo izvodov. Pisana je tudi v lepem slovenskem jeziku, kar je treba še posebej poudariti, če pomislimo, da je to prvi večji spis o hmelju v našem jeziku. Marsikaj se je spremenilo od leta 1882, ko je izšla ta knjižica, pa kljub temu ostane delo lep dokument slovenske delavnosti in naše trdne volje, da nam dá zaslužka in kruha domača gruda. (Dalje prih.)

J. Barth & S.:

O hmelju 1931/32

(Nadaljevanje.)

Odkar se je v septembru 1931 povišal davek na pivo, je produkcija piva nazadovala za 22,75% ter se varijo lažja piva s približno $\frac{1}{3}$ manjšim dodatkom hmelja. Radi tega so se nakopičile v pivovarnah folike zaloge hmelja, da za pridelkom 1931 ni bilo dosti povpraševanja, da bi se doseglo za proizvedente rentabilne cene. Površina nasadov 7752 ha s povprečnim pridelkom 15 stotov na 1 ha, torej normalnim skupnim pridelkom 116.000 stotov in neobhodno potrebnim uvozom, je v primeri z vedno manjšo potrebo 75.000–100.000 stotov brez dvoma mnogo prevelika.

Kljub slabim izkušnjam s Hop Growers Limited, ki je morala leta 1929 likvidirati, se namerava vnovčenje hmelja po tom zakonske obveznosti zopet osredotočiti, da se na ta način doseže višje cene. S pomočjo Agricultural Marketing Act 1931 se namerava namreč ustvariti monopol za vnovčenje hmelja, v katerem bi bilo združenih kakih 1500 angleških hmeljarjev. Vsak hmeljar bi naj bil registriran in imel pravico na podlagi pridelka 1931 določeno množino hmelja oddati centrali, ki bi jo ocenila in sorazmerno z izkupičkom za ves pridelek plačala. Nad določeno množino pridelan hmelj bi se prevzel šele, če bi bilo dosti povpraševanja in tedaj plačal za 2 Din dražje. Le prevzel in prodan hmelj bi plačala družba, ki bi po načrtu tozadavnega zakona imela dalekosežne pravice, ostali pa bi se ne smeli prodati ter bi se na ta način hitro prisililo hmeljarje, da prilagodijo površino nasadov dejanski potrebi. Iz načrta zakona je razvidno času primerno stremljenje, namomestiti svobodno gospodarstvo poedincev s kolektivizacijo, ki pa se bo vsekakor slično kakor poedinec morala ukloniti naravnemu zakonu o razmerju med ponudbo in povpraševanjem, katerega se zastoj skuša namomestiti s silo. Ker so take prisilne organizacije tudi mnogo bolj neokretne kakor posamezni podjetniki, se bodo najbrže v teku časa pojavile za udeležence in splošnost nepredvidene slabe posledice in izgube vsake vrste, ki bodo sčasoma prisilile zopetno vzpostavitev prejšnjega naravnega stanja. Prenagljenemu načrtu zakona se protivijo deloma tudi producenti, češ, da sistem določenih kvot ni dober, da bo nesposobni producent živel na stroške sposobnega in da bo vnema za izboljšanje vrst ter skrbno pridelovanje hmelja zelo opešala.

Spomladi 1932 se mnogo prevelika površina hmeljskih nasadov v Angliji ni dosti skrčila, ker si producenti od novega zakona obetajo boljše cene in — po našem mnenju pomotoma — boljšo rentabilnost hmeljarstva. Tudi letos hmelj v Angliji mnogo trpi radi napada peronospore in hmeljskih uši.

Kakovost angleškega hmelja 1931: 10% prima, 40% srednjega, 25% slabega in 25% zanič.

Uvoz in izvoz hmelja v odnosno iz Anglije:

	Uvoz:	Izvoz:
1. sept. 1929 do 31. avg. 1930	26.196 stot.	14.056 stot.
1. sept. 1930 do 31. avg. 1931	21.285 »	14.528 »
1. sept. 1931 do 31. maja 1932	25.944 »	5.910 »

(Dalje prihodnjič.)

Razno

Francoski kontingent za uvoz hmelja po znižani carini 2 ffrs (okrog 6 Din) za kg je določen na 8000 stotov za čas od 8. oktobra 1932 do istega dne 1933. Iz katere države in po koliko hmelja se bo na račun kontingenta moglo uvažati, pa še ni določeno in so torej tudi vesti, da je naši državi že določen kontingent, prenagljene.

V **Nürnberg** je bilo pripeljano na hmeljski trg tekom septembra letos 19.596 stotov hmelja (lansko leto le 10.453 stotov), in sicer iz Bavarske 16.575, iz Würtemberg 1821, iz Jugoslavije 727, iz Češkoslovaške 212, iz Poljske 106 in iz Avstrije (?) 105 stotov, ostalo pa iz Badena, severne Nemčije in Belgije. Odposlanih pa je bilo iz Nürnberga v istem času 2352 stotov (lani le 1575 stotov) hmelja.

V **Berlinu** so popili lansko leto nad tri milijone (3.013.000) hl piva, kar dokazuje, da ne samo v Münchenu, temveč tudi v Berlinu zelo čislajo penečo kapljico. Vendar pa tudi v Berlinu prevladuje kriza in prazen žep ter je konzum piva v primeri z letom 1930 nazadoval za nad milijon (1.144.000) hektolitrov.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnjih štirinajst dni je vedno bolj živahno zanimanje za naš letošnji pridelek trajalo dalje. Vedno bolj čvrste cene so se hitro dvigale in se je zadnji čas plačevalo za prvovrstno izbrano in zlasti v barvi brežhibno blago do 28 Din in čez, za prvovrstno 25–27 Din, za dobro srednje po 23–24 Din, za slabo srednje po 20–23 Din in za slabše po 18–20 Din za kg. Pri vedno bolj čvrsti tendenci in vedno milejši presoji kakovosti je letošnji pridelek iz prve roke v glavnem že popolnoma razprodan; preostalo je le še par večinoma manjših zalog, ki pa so v zelo čvrstih rokah in zato le polagoma prehajajo v druge roke. Ker je prihajalo vedno več novih naročil, blaga iz prve roke pa ni bilo več dosti na razpolago, so začeli kupčevati trgovci tudi med seboj, da na ta način krijejo najnujnejša in najboljša naročila; tako se je letos tudi kupčija iz druge roke razvila v večjem obsegu in se gibljejo pri tej kupčiji cene nad 30 Din za kg. Znamkovanih je bilo do sedaj 1581 težkih bal

in 71 balotov letošnjega pridelka v skupni teži okoli 2442 stofov. Ker s povsem malenkostnimi zalogami blaga pri producentih ni mogoče več računati, inozemski trgovci polagoma zaključujejo svoje posle in odhajajo.

Vojvodina: Pri vedno živahnejši kupčiji je letošnji pridelek v glavnem razprodan. Cene so se zadnjih štirinajst dni hitro dvigale in so zadnje partije boljšega blaga dosegle do 26 Din za kg, izjemoma pa tudi še dosti več. Zaloge, ki se nahajajo še v rokah producentov so že docela neznatne.

Češko-slovaška: Vedno bolj živahna kupčija je trajala tudi zadnjih štirinajst dni nemoteno dalje. Cene so se polagoma dvigale in notira sedaj v žatcu prvovrstno in brezhibno izbrano blago 45–48 Din, prvovrstno 41–45 Din, za dobro srednje 36–41 Din, srednje 32–36 Din in slabše 27–32 Din za kg. Kupuje se največ za nemški račun. Znamkovanih je dosedaj 11.960 bal žateškega hmelja 1932 v skupni teži 14.962 stofov. Prodano je iz prve roke že nad 85% pridelka. Tudi za hmelj ostalih čeških provenienc je bila kupčija zelo živahna in cene čvrste ter se plačuje po 22–36 Din za kg; pa tudi v teh okoliših je letošnji pridelek iz prve roke že zelo razprodan. Začetkom tekočega tedna je postala kupčija sicer nekoliko mirnejša, vendar so cene nadalje čvrste in se je za neko večjo partijo prvovrstnega izbranega žateškega hmelja, ki je že zelo redko, ponujalo zaman že celo 50 Din za kg. Tudi za letnik 1931 je zopet nekaj več zanimanja in se plačuje že po 10–12 Din za kg.

Nemčija: Izredna živahnost v hmeljski kupčiji je trajala tudi zadnjih štirinajst dni nepretrgoma dalje. Cene so se nadalje dvignile in notira Hallertauski hmelj 55–77 Din, gorski (Hersbruck) 44–62 Din, Spaltski 73–86 Din in Württemberški 24–62 Din za kg. Ker ponudbe niso mogle kriti povpraševanja, so nakupovalci iztahnili vse partije in plačevali iz prve roke semtertje celo višje cene kakor pa so notirale na tržišču v Nürnbergu. Radi vedno živahnejšega nakupovanja je letošnji pridelek skoro v vseh okoliših iz prve roke v glavnem že razprodan in so pri producentih še preostale zaloge že prav redke. Tendenco je s pričetkom tekočega tedna postala sicer nekoliko mirnejša, vendar tudi še nadalje nespremenjeno čvrsta.

Francija: Splošna hausse se je pojavila tudi na francoskih hmeljskih tržiščih. Redke partije prvovrstnega blaga, ki so še ostale v rokah producentov, so dosegle zadnji čas že 48–51 Din za kg. Z dovozom inozemskega hmelja na račun kontingenta po znižani carini se še ni pričelo.

Poljska: Čvrsta tendenca na svetovnih hmeljskih tržiščih je vplivala tudi na cene poljskega hmelja. Povpraševanje je bilo od dne do dne živahnejše. Cene so se hitro dvigale in se zadnji čas plačuje splošno po 14–24 Din, najboljše blago pa že do 27 Din za kg. Zaloge pri producentih se hitro krčijo.

Belgija: Tržišče je končno oživel in je kupčija postala živahnejša. Letnik 1932 doseže do 20 Din za kilogram.

Anglija: Letošnji pridelek se ceni na 80.000 do 90.000 stofov in je glede kakovosti res najboljši, kar ga je Anglija pridelala v tekočem stoletju, toda tudi glede množine najmanjši in celo za 20% manjši kakor lanski. Tržišče je še vedno razmeroma mirno. Lanski

hmelj notira sicer še vedno 11–33 Din, predlanski 7 do 13 Din in starejši 1–3 Din za kg, vendar ni nobenega zanimanja zanj. Za letošnji pridelek pa se kupčija še vedno ni razvila, vendar je novoustanovljena prodajna organizacija že zbrala vzorce in bo še ta teden pričela z nakupovanjem.

Amerika: Položaj na tržiščih je vedno bolj čvrst. Letnik 1932 notira prvovrstno izbrano blago 31 do 33 Din ter dobro srednje in prvovrstno 29–30 Din, letnik 1931 pa 23–26 Din in starejši letniki 14–23 Din za kg. Producenti so zelo rezervirani v prodaji in zahtevajo hrdovratno višje cene. Za letošnji pridelek je bilo le nekaj zaključkov v Sacramento po 21 Din, Sonoma in Yakima ter Oregon Clusters po 24 Din in Fuggles po 25 Din za kg. Zadnji čas pa se zahteva za Oregon in Yakima prvovrstno izbrano blago že do 33 Din za kg iz prve roke ter ponuja za kalifornijsko blago 29–31 Din za kg. Zaključna tendenca je zelo čvrsta.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

K položaju: Žlahtni hmelj v vseh hmeljskih okoliših je iz prve roke v glavnem razprodan in so zaloge pri producentih, zlasti boljšega blaga, že prav redke. Cene so se zadnji čas povsod hitro dvigale, vendar so se producenti mogli s tem le malo okoristiti, ker je preveč blaga prešlo že preje v druge roke. Tako bo glavni dobiček letošnje izredno pičle letine spravila v žep hmeljska trgovina, ki je planila po hmelju šele zadnji čas, ko ga je začelo že primanjkovati. Da li je trgovina letos le tako dobro manevrirala, ali pa se res prevarila v cenitvi množine pridelka, bo pač ostalo nerešeno vprašanje. Produkcija je vsekakor, oplašena radi slabih izkustev zadnjih let, bila premalo samozavestna in prodajala prehitro ter na ta način ni izkoristila ugodne prilike in tako zavrgla težke milijone.

Za razvedrilo

Tako pa že.

K a t e t : »Ivanček, zakaj pa tako pretepaš tega malega dečka? Saj smo se vendar učili v šoli, da moramo ljubiti tudi svoje sovražnike!«

I v a n č e k : »Tisto že, toda tale vendar ni nikak sovražnik, ampak le moj brat.«

Sumljivo.

B e t k a : »Ali Vera, kje pa si vendar iztahnila to prasko na licu?«

V e r a : »Eh, knjigovodja v pisarni je imel še pero za ušesom, ko sem mu voščila lahko noč.«

Slabi časi.

A : »Pozdravljeni, gospod Klinar, kako kaj kupčija? Kaj pa ste počeli zadnji čas?«

K l i n a r : »Prodajal sem pohoštvo.«

A : »Mnogo?«

K l i n a r : »Vsega, kar sem ga imel v svojem stanovanju.«

Pri zdravniku.

Z d r a v n i k (po temeljiti preiskavi): »Žal, vi imate podedovano bolezen.«

B o l n i k : »Tako? Potem pošljite račun kar očetul!«

**Dobro blago
Zdravo blago
Mnogo blaga**

pridelate, če gnojite

z Nitrofoskalom — Ruše

Na 1 k. jutro 200 do 300 kg. Hmelju in ozimnim žitom gnojite v jeseni, travnike pa pozimi z apnenim dušikom.

Tvornica za dušik d.d., Ruše

Hmeljarji! Hmelj ste prodali in čas je, da vsaj sedaj že poravnate naročnino. Poslužite se zadnji številki priloženih položnic in storite dolžnost, kakor jo je list pošteno vršil tekom kampanje

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.
prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA

V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadržnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo
sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in
škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škod- ljivcev

ter vse druge kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.